

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 6. Fiducia in Deum non excludit media humana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

§. VI.

Fiducia in Deum non excludit media humana.

Hebraei, inquit Augustinus, quodam die adduxerunt arcam in castra fisci se contra inimicos suos ejus beneficio insignem reportaturos victoriam. Verum ut ex sacris Regum constat historiâ, eo ipso tempore turpiter victi fugatique sunt, *Et facta est.* inquit textus I. Reg. c. 4. *plaga magna nimis, & ceciderunt de Israel triginta millia peditum.* Hic infelix exitus ostendit illorum fiduciam in visam plane Deo fuisse & injuriosam, talemque quæ ejus iram atque indignationem provocarit potius, quam favorem ejus beneficiumque meruerit. Est tamen difficile explicare in quo Israëlita peccarint; Nam, ut notant interpretes, nec desiderabant malum aliquid, nec illicitum; victoria siquidem, quam optabant, cedere poterat ad divinæ gloriæ incrementum, & fiducia uni Deo nixa, quæ laudabilior, hoc efficacior ad obtinendam operæ divinæ victoriam videbatur. Fateri ergo oportet quod vel ob commissum crimen aliquid indigni fuerint hoc beneficio, vel verius ut notat Rupertus Abbas, illorum fiducia præsumptuosa fuerit atque temeraria.

eo quod media à Deo illis constituta ad feliciter pugnandum neglexerint sub prætextu spei de divinâ protectione conceptæ. Quare non hic intendo de fiducia in Deum agens excludere prudentiam humanam à negotiis nostris & fovere inertiam creaturarum, sub umbra speciosæ in Creatorem spei. Neque enim consilium Dei est ut propter suam nostri curam, supervacanea sint ea quæ nobis largitus est naturæ & gratiæ dona, sed hæc infirma imperfectaque reliquit, ut in omnibus nostris negotiis, ejus ope indigentes ad eum recurramus supplicantes: *Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuvandum me festina. Cogitationes enim mortaliū timida, verè inquit Sapiens, & incerta providentiæ nostræ.* Proinde deplorandum valde censeo, humanam prudentiam eo usque in consultationem advocari ut non modo locum aliquem teneat in consiliis nostris, verum etiam sola jus dicere, dominari, nullasq; fiduciæ in Deum, cujus tamen est præsidere, partes relinquere præsumat. Hinc est quod tantopere suspiremus atque appetamus humana præsidia perinde, ac si aliunde nullum esset sperandum, Ingratissime mortalium, exclamat Salvianus l. 2. de gubern. Dei scitè in hanc rem, putasne Deum sine intermissione

ac

ne lateri tuo adhærere ad prodendum te ac
 deserendum in necessitatibus tuis ? Nonne
 ipse est qui coelum & terram implet ut ubi
 que & undique nobis succurrat, & ut S. loquitur
 Paulus; nonne *in ipso vivimus, movemur
 & sumus* ? nonne ab ipso est quod corpore
 constamus & anima & utriusque conserva-
 tionem retinemus. Ad quem ergo majorem
 cum securitate confugiamus quam ad illam
 summam Bonitatem, à quâ sustentamur,
 cujus perpetuo influxu omne habemus esse
 vivere, & moveri. Verum omnes hæc consi-
 derationes non eo spectant ut ansam præ-
 beant mortalibus in suâ sibi adulandi igne-
 viâ eamque hoc quasi velo regendi. Deus
 qui illos condidit ad laborem sicut aves ad
 volatum, non patitur consenescere in otio &
 sua mavult beneficia perdere, quàm hæc sine
 illorum cooperatione conferre. Unde ubi
 venit ut quas maximis amicis suis sæpeni-
 merito promiserat coronas & palmas, nunquam
 tradiderit, nisi ipsi suam operam contulissent
 adeo ut quotiescunque suis partibus defue-
 runt, semper optato caruerint fructu. Promi-
 serat quidem Moyse, Josue, Gedeoni se illo-
 rum in prælio ducem auxiliatoremque fore
 immisurum hostibus pavorem & confu-
 sionem ut vincerentur sine periculo & ja-
 ctura

turâ suorum, nihil tamen propterea viri san-
 ctissimi fortissimique de suâ industriâ & vi-
 giliantâ remiserunt; immo bellica etiam stra-
 tagemata prudenter excogitarunt ut à servi-
 tute eorum se eriperent à quibus se liberatur-
 rum Deus promiserat. Hic est ille gladius
 Domini & Gedeonis, cujus virtutem expe-
 riebantur Hebræi triumphantes de Madiani-
 tis mutuâ se cæde conficientibus, Judic. 7.
 Quod confirmatur ex libro 2. paralipp. ubi
 mentio fit miraculosæ victoriæ contra Æ-
 thiopas aliasque barbaras nationes reporta-
 tæ quas Dominus Deus ab Asa piissimo Re-
 ge cum fiduciâ invocatus tanto terrore ex-
 terruit, ut quamvis Zara Æthiops in exerci-
 tu suo numeraret decies centena millia &
 curribus trecentis egrederetur in aciem con-
 tra Judæos multo pauciores, fugerint tamen
 Æthiopas & usque ad internecionem delicti
 sint, & ne putaremus à Domino solo perfe-
 ctum hoc prælium, nihil conferente exercitu
 Asæ, sacer scriptor Spiritus sancti instinctu
 expressis verbis addit: *Domino cadente contri-
 ti sunt & exercitu eius præliante* 2. para. 1. Au-
 diverat Salomon à Deo, *sapientia & scientia
 data sunt tibi. divitias autem & substantiam
 & gloriam dabo tibi, ita ut nullus in Regibus.
 nec ante te, nec post te fuerit similis tibi.* Nihil-

B

qmi-

ominus ut subjungitur eodem loco; Congregavit sibi currus equites & facti sunt ei millia quadringenti currus & duodecim millia equitum. Ubi notat Nicolaus de Lyra: quod licet homo de divino sit securus auxilio, non tamen debet omittere ea quæ secundum humanam vitam facere videntur ad sui futuramque securitatem.

§. VII.

Divina fiducia adiungi debet humana industria.

Quapropter magnè opere cavendum est ne infatuemur à vanâ istâ & fucatâ fiducia quæ speciem quidem pietatis præfert, sed exosa est Deo atque invisâ, ideoque non tam gratiam ejus favoremque nobis conciliat, quàm odium & vindictam incurrit non enim divinæ auxilium Providentiæ promittitur, ut nostrâ inde virtus torpescat sed ut ejus infirmitas illi innixa sustentetur & roboretur. Non nego, quod verissime dicitur quidam vir sanctus Lib. 8 div. apoph. cap. 2 ut narratur in apophthegmatis Patrum: prudentiam humanam ita brevi tempore debilitare atq; extenuare vires nostras, ut levissimâ quo vis concussu impulsu dejiciamur in terram. Verùm hoc ita accipiendum est, ut, volu